

Öresundskomiteen, 16. januar 2015

Høringssvar vedr. "Forslag om ændring af lov om graveadgang og ekspropriation m.v. til telekommunikationsformål, lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester og konkurrenceloven"

Erhvervs- og Vækstministeriet har i december sendt et lovforslag i høring, som bl.a. foreslår en ny §60b i Lov om elektroniske kommunikationsnet og -tjenester. Den foreslåede §60b giver kommuner under en række betingelser mulighed for at stille WiFi-net til rådighed for turister m.fl. Forslaget er en udmøntning af et punkt i den turismepolitiske handlingsplan fra sidste år.

På Öresundskomiteens (herefter ÖK) møde i november 2014 blev det besluttet at se nærmere på betydningen af den digitale infrastruktur i kommunerne som et led i rammevilkårene for vækst og beskæftigelse. ÖK er derfor gået i gang med at tilvejebringe grundlaget for en benchmark mellem udvalgte danske og svenske kommuner på dette område.

ÖK foreslår, at ministeriet fjerner to af de betingelser, som lovforslaget stiller for, at kommuner kan tilbyde åbne WiFi-net på gadeplan. Lovforslaget foreslår således, at offentlige WiFi-net højst må være tilgængeligt for den enkelte bruger 1 time i døgnet, og for det andet, at kommunen ikke må eje WiFi-udstyret, men skal købe tjenesterne af en privat udbyder. Lovforslaget begrundet ikke disse to restriktioner.

Der har i den offentlige debat været en vis usikkerhed om, hvorvidt det vil være i overensstemmelse med EU-retten – nærmere bestemt reglerne om konkurrence og statsstøtte – hvis kommuner kan tilbyde adgang til WiFi-net på gadeplan uden betaling. Der har også været en debat om, hvorvidt et sådant skridt ville betyde, at mobiloperatørerne ville holde sig tilbage med at investere i udbygninger af mobilnettet.

Det er derfor interessant, at flere svenske kommuner har gode erfaringer med at stille WiFi til rådighed på gadeplan. Da analysen endnu ikke er lavet, har ÖK ikke noget dækkende overblik, men vi kan pege på bla. Helsingborgs WiFi-net som et godt eksempel. Helsingborg har gennem de sidste år etableret et WiFi-net, som ikke dækker hele kommunen, og som ikke kan bruges indendørs, men som pt omfatter ca 15 WiFi-zoner i byen af varierende størrelse.

Der synes at være betydelig tilfredshed med dette net hos brugerne. Der er endvidere ingen tegn på, at mobiloperatørerne på nogen måde har reduceret deres indsats for gradvist at udbygge kvaliteten og kapaciteten i mobilnettene – tværtimod er denne steget gennem de seneste år. Der er heller ingen tegn på, at helsingborgere har opsagt deres mobilabonnement for at nøjes med adgangen til internettet via WiFi-zonerne. WiFi-nettet drives i øvrigt af byens elselskab, som kommunen ejer, uden tilskud fra kommunen og meget lave driftsomkostninger (i størrelsesordenen 100.000 SEK om året).

Som nævnt har det været drøftet, om der er EU-retlige grunde til at stille snævre restriktioner for kommunernes handlemåder på dette område. Os bekendt har EU-Kommissionen ikke tilkendegivet, at de nævnte restriktioner skulle være nødvendige for et sikre, at WiFi-nettene er EU-medholdelige. Den svenske konkurrencemyndighed, Konkurrencverket, undersøger pt netop Helsingborgs WiFi-net og ventes at komme med en konkurrence- og statsstøtteretlig vurdering til marts.

Det kan endvidere nævnes, at mange andre byer – både i EU og i resten af verden – i disse år udvikler offentlige WiFi-net, som stilles til rådighed for alle. Os bekendt er der ingen eller yderst få eksempler på, at adgangen til disse net er begrænset på samme måde som efter det danske lovforslag.

Også kravet om, at kommunerne skal købe WiFi-dækningen af en ekstern, privat leverandør, er uhensigtsmæssigt. For Helsingborg ville et sådant krav have fordyret WiFi-nettet betydeligt. I en del situationer kan det være den bedste og billigste løsning for en kommune at købe ydelsen eksternt, men i andre situationer kan et sådan krav give de private netudbydere en stor markedsmagt, som fordyrer projektet for kommunen. Der kan også være situationer, hvor kommunen af andre grunde vil etablere et WiFi-net til kommunens eget brug, som hensigtsmæssigt også kunne bruges af turister.

Erhvervs- og Vækstministeriet skal derfor opfordres til at fjerne disse to krav. Ministeriet bør endvidere undersøge, om WiFi-net i andre europæiske byer har givet EU-retlige problemer. For så vidt angår de svenske eksempler vil ÖK gerne stille analysen heraf til rådighed for ministeriet, så snart analysen foreligger.